

Rikkaat, köyhät ja muut

Kuluneella viikolla on julkaistu ainakin pari mielenkiintoista tietoa: vuonna 2000 oli yli sata miljoonaa markkaa ansainneita suomalaisia enemmän kuin koskaan ennen, ja toisaalta myös köyhien määrä oli lisääntynyt. Molemmista ryhmistä pidettiin kova pulina. Yleinen henki tuntuu olevan, että rikkaita paheksutaan ja köyhiä surkutellaan, mikä kai onkin ihan oikein. Molemmat ryhmät itse valittavat kohtaloaan: rikkaita verotetaan liikaa ja köyhien rahat eivät riitä mihinkään.

Mutta kuka muistaisi keskituloisia? Hehän tässä oikeastaan ovat kärsineet kaikkein eniten, sillä heidän joukkonsa harvenee molempiin suuntiin: osa porukasta tipahtaa köyhyysrajan alapuolelle, toinen osa hyppää miljonäärien joukkoon. Ellei joku herää pitämään keskituloisten puolta, koko ryhmä häipyä ajan mittaan, ja Suomeen jää pelkästään rikkaita ja köyhiä, jotka vihaavat toisiaan sydämensä pohjasta.

Sekä rikkailla että köyhillä on omat tunnusmerkkinsä, voisiko sanoa "brandinsa". Rikkailla niitä ovat optiot ja urheiluautot, köyhillä sossu ja leipäjono. Keskituloisia sen sijaan ei tunnista oikein mistään. He eivät aja Lamborghinilla, mutteivät myöskään jonota ruokaa, paitsi joskus tarjouksista. Heistä ei keskustella Tervossa ja Päivärinnassa, heitä ei säälitä, muttei myöskään kadehdita. He ovat yksinkertaisesti unohdettua kansaa.

Missä vika? Mistä pelastus? "Sen selittää sinulle Vennamo", sanottiin vaalimainoksessa siihen aikaan kun vennamoita vielä oli. Nyt on pelastusta etsittävä jostakin muualta, lähinnä julkisuudesta.

Puhtaan matemaattisesti ajatellen keskituloisen tunnusmerkin pitää olla suunnilleen leipäjono ja Lamborghinin keskiarvo. Mikäkö se on? Tietysti niin sanottu autogrilli, jossa jonotetaan vähän leipää parempaa evästä vähän Lamborghinia halvemmalla autolla.

Kun tämä seikka on selvinnyt, voidaan vihdoinkin alkaa kiinnittää huomiota keskituloisten asemaan. Nyt heitä osataan etsiä ja heitä myös löydetään lähimmältä drive-in-kioskilta kuvattaviksi ja haastateltaviksi. He voivat viimeinkin kertoa lehdissä elämäntarinoitaan ja heitä voidaan haastatella televisiossa, kysyä että eikö sinua hävetä olla keskituloinen. Välissä näytetään inserttejä, joissa keskituloinen viettää keskimääräistä elämäänsä ja valittaa, kun rahaa on juuri pahimmoilleen liikaa, muttei tarpeeksi.

Kun keskituloisten olemassaolo tajutaan, köyhät alkavat kadehtia ja rikkaat sääliä heitä. Heistä voi tulla jopa kansainvälisiä kuuluisuuksia, kun ulkomaille lähetetään dramaattisia kuvia, joissa näytetään, kuinka Suomen talouslaman kourissa jo keskituloiset joutuvat jonottamaan leipää. Unohdettu kansa on vihdoinkin saanut kasvot, se on päässyt ryhmäksi muiden joukkoon.

